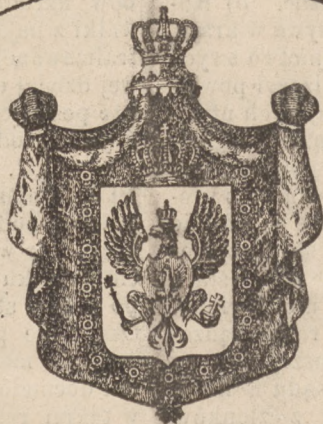

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO

PRZEDPŁATA:

dwierocznie dla miasta Poznania 1 Tal.
20 Sgr. na całe Prussy 2 Tal.

INSERATY:

1 Sgr. 3 Fcn. od wiersza na 1 szerokości
przyjmują się tylko w Ekspedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamiński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości Gaz. W. Ks. Pozn.

Londyn, 3. Listopada — Wedle wiadomości z Kantonu z d. 26. Września, odkryto tam wielkie sprzysiężenie, zmierzające do spalenia miasta i wymordowania mandarynów. Spiskowi powiązani są z Taipingami. Wielu aresztowano. Władze są w wielkim strachu.

— Z Szangai donoszą pod d. 19. Września, że Taipingowie znów się cofnęli. W okolicy miasta spokojnie. W zdobytem Sheusi i 25 sąsiedzkich miastach wszystkich mandarynów wymordowano i zniszczono wszelkie oznaki panowania cesarskiego. O ruchach wojska wysłanego przeciw powstańcom nic nie słyhać.

Monachium, 3. Listopada. — Bawarska gazeta uważa wiadomości o powołaniu nowych dynastii na tron grecki za płonne i przytacza na dowód proklamacyę rządu tymczasowego, w której tylko jest mowa o złożeniu z tronu greckiego króla i królowej, a o oddaleniu z tronu greckiego dynastii bawarskiej niemasz mowy.

Paryż, 3. Listopada. — La France zaręcza, że nota wysłana do Turynu z Paryża zawiera punkta do zawiązania układów we względzie Rzymu, ponieważ pomija okólnik Duranda.

Triest, 3. Listopada. — Donoszą pod d. 31. z. m. z Aten że rzeczy króla wydano posłowi bawarskiemu.

Berlin, 4. Listopada. — Najj. Pan raczył nadać członkom komisji przysięgłych, która przyznawała nagrody na międzynarodowej wystawie w Londynie order, a mianowicie: order kr. korony 2 klasy: tajn. radcy handlowemu bar. Diergardowi w Viersen, order korony kr. 3 klasy: dziedzicowi Overwegowi w Haus Leimathe, dziedzicowi Gronowi w Karlinowcu, tajn. radcy handlowemu Schöllerowi w Düren, tajn. radcy handl. Mevissenowi w Kolonii, radcy handlowemu Praetoriusowi w Berlinie, fabr. Lang Goresowi w Malmedy i fabr. Stolwasserowi w Berlinie, order orła czerwonego 4 kl.: fabr. Kuuheim w Berlinie, radcy hand. Jacobowi w Hali, radcy hand. Leiden w Kolonii, fabr. Thomasowi w Berlinie, fabrykantowi Weyersbergowi w Solingen, fabr. Reichenheimowi w Berlinie, fabr. Hoeschowi w Düren, księgarzowi Kornowi w Wrocławiu i f. Wisthofowi w Koenisteele.

Najj. Pan raczył nadać rzeczywistemu radcy legacyjnemu Dr. Hepke, referującemu radcy w ministerstwie spraw zagranicznych, order orła czerwonego 3 klasy na pętlicy, pobórcy powiatowemu podatków Lenzowi w Gnieźnie, występującemu z urzędowania na spoczynek, tytuł radcy obrachunkowego.

Berlin, 3. Listopada. — Dzienniki donoszą o dalszych przesadziach urzędników, którzy jako deputowani głosowali przeciw propozycjom rządowym w kwestyi wojskowej. Magdeburgska gazeta pisze, że deputowany z Halberstadu radca rejencyjny Seubert przeniesionym został do górnego Szląska. W d. 26. Paźd. wyprawiono dla niego w Halberstadzie bankiet. Rozkaz hr. Itzenplitza datowany pod d. 29. Paźd. przesadza go bez przytoczenia powodów do Dobrydzienia (Guttentag) do komisji specjalnej. Dobrydzień leży w okręgu rejencyjnym opolskim w powiecie lublinieckim, dwie mile od Królestwa Polskiego, blisko 100 mil od wsi pana Seuberta, gdzie jego matka podeszła wiekiem złożona jest ciężką chorobą. Czyli p. Seubert przyjmie przesadzenie lub wystąpi z urzędowania, zawisło od stosunków domowych. Szląska gazeta donosi, że pan Haake przesadzony został z wrocławskiego okręgu rejencyjnego do kwidzyńskiego, jako radca rejencyjny. Dalej deputowany z okręgu międzyrzeckiego i babimostskiego radca rejencyjny Ziegert z Arnsherga do Opola.

— Sejmiki prowincjalne zostały w całej monarchii pruskiej zwołane na dzień 16. Listopada r. b.; prowincya pruska: komisarzem naczelny prezes rz. tajny radca Eichman, marszałek rz. t. radca hr. Dönhoff z Friedrichstajnu, wicemarszałek prezes rej. hr. Eulenburg Wicken; prow. pomorska: komisarzem naczelny prezes rz. t. radca Senft Pil-

sach, marszałek generał major hr. Bismark-Bohlen z Karlsburga, wicemarszałek radca ziem. hr. Köller z Kantrek; prowincya brandenburgska: komis. naczelny prezes Selchow, marszałek t. minister stanu hr. Arnim Boytzenburg, wicemarszałek hr. Solms Baruth; prowincya szląska: komis. naczelny prezes rz. t. radca bar. Schleinitz, marszałek książę raciborski, wicemarszałek tajny radca rejencyjny Gaffronn; W Ks. Poznańskie: komisarz naczelny prezes rz. tajny radca Bonin, marszałek bar. Hiller Gärtringen z Pszczewa, wicemarszałek dyrektor jen. ziemstwa Brodowski; prowincya saska: komis. naczelny prezes Witzleben, marszałek hr. Botho z Stolberg-Wernigsrode, wicemarszałek landrat Leipziger w Niemegh; prowincya westfalska: komisarz naczelny prezes minister Düesberg, marszałek hr. Westphalen w Laer, wicemarszałek landrat Borrus w Herford; prowincya reńska: komis. naczelny prezes Pomer Esche, marsz. bar. Waldbott Bassenheim Bornheim, wicemarsz. landrat bar. Raitz v. Frentz-Garrath.

Królestwo Polskie.

Dziennik Powszechny, organ rządu rosyjskiego w Warszawie zamieszcza od czasu do czasu jakieś dokumenta, o których niepowiada, z kąd je dostał, lub komu one zostały odebrane, tylko wspomina, że je nadesłano z zagranicy. Komu, gdzie, niepowiada. Ograniczamy się więc na powtórzeniu z niego wstępu do tych dokumentów i samych dokumentów w części nieurzędowej zamieszczonych, jak następuje: Wichrzenia stronnictwa bezrządu:

»Przed niejakim czasem dziennik nasz ogłosił organizacyę sprzysiężenia, którego uczynki widziała Warszawa. W dalszym ciągu ogłaszamy nadesłaną tu z zagranicy dla rozrządzenia po kraju »Ustawę związku narodowego rewolucyjnego« oraz »Ustawę komitetu tegoż związku.« Niemniej »Instrucyę dla komitetów powiatowych.« Rozrzucanie tych pism ma na celu nową składkę czyli tak zwany podatek w Warszawie i na prowincyi, w związku z czem pokatna publikacya zawiera postanowienie jakoby centralnego narodowego komitetu z dnia 17. Października r. b. nakładające podatek od kapitału i od dochodu. Pismo to również ogłaszamy. Sama osnowa tych pism, jest w obec zdrowego rozsądku najlepszą przeciwko nim przestrogą. W poparciu tych niedorzeczności ogłoszono wieść na prowincyi, że powstanie wybuchnie na wiosnę. Uważać można, że te pogłoski wracają peryodycznie. W jesieni rozgłaszają zawsze, że powstanie ma nastąpić na wiosnę, gdy zaś przyjdzie wiosna głoszą, że powstanie odłożone jest do jesieni, zdzierstwa zaś podatkowe w widoku tych mniemanych powstań nie odkładają się, lecz odbywają tak w jesieni, jako i na wiosnę. Jest to osobny rodzaj spekulacyi w pozory patriotyczne przyodzianej i obliczonej na wyzyskiwanie trwożliwości jednych, łatwowierności drugich. O ile te groźby i postrachy skutek odnoszą, wiadomo do czyich kieszeni i na czyje korzyść obracają się wyciskane opłaty. Teraźniejsza nowa opłata od kapitału i dochodu zdaje się być rozpisana przez komitet na korzyść indywiduów podpisowi wojskowemu ulegających, dla zabezpieczenia im środków ujęcia z kraju i wygodnego przebywania za granicą. Mało kto zapewne usłucha tych nakazów, które pociągałyby za sobą podwójne zubożenie kraju, raz wybraną składką, drugi raz ubytkiem popisowych za jakich w dalszem następstwie, ulegliby poborowi do wojska, tacy, którzy inaczej mogliby być oszczędzeni. Gdy przy tem wszystkiem weźmiemy na uwagę, że wydatki nadzwyczajne Królestwa, wywołane potrzebą użycia środków wojskowych i policyjnych przeciwko nieporządkom i zaburzeniom w roku zeszłym miliony wyniosły, wtedy widzieć można jakie ciężary spadają na kraj z tych komitetowych rządów i jak wszystko to prowadzi tylko do żywienia w kraju i za granicą próżniackiego proletaryatu politycznych wichrzycieli, jego generałów i prezesów z dobra kraju czyniących sobie igraszkę. Dodamy tu jeszcze, że to co w artykule 1. ustawy komitetu powiedziano jest o odpowiedzialnym jego prezesie, który to komitet według artykułu 9. uważa się za trybunał rewolucyjny, objaśnia teraz na kogo spada współnictwo niedawnych zamachów i odpowiedzialność za dołą ich sprawców.«

Po takim wstępnym artykule Dzień. Powsz. idą wzmiankowane w nim 4 dokumenty, które poniżej dosłownie przytaczamy:

I. Ustawa związku narodowego rewolucyjnego.

1) Celem związku jest odbudowanie Polski w granicach przedrobiorowych, na zasadach demokratycznych. 2) Zbrojne powstanie uważa

się za jedyny środek prowadzący do osiągnięcia tego ostatecznego celu. 3) Głównem zatem zadaniem związku, będzie przygotowanie wszelkich możliwych środków do rozpoczęcia zbrojnego powstania. 4) Na czele związku stoi komitet narodowy rewolucyjny, pod prezydencją jen. Ludwika Mierosławskiego, pod którego wyłącznym a szczegółowym kierunkiem zostają wszystkie prace i przygotowania zagraniczne. 5) Komitet narodowy rewolucyjny składa się z osób pięciu, przebywa w kraju, decyduje większością głosów i wydaje rozkazy przez pośrednictwo swych pełnomocnych komisarzy. 6) Nominuje naczelników organizacji powiatowej, pozostawiając im prawo dobrania czterech osób, mających utworzyć wraz z nimi komitety powiatowe rewolucyjne. 7) Związek rozgałęzia się w następujący sposób: każdy z członków komitetów powiatowych rewolucyjnych, zawięzuje nowe kółko z 5ciu, w którym on sam jest prezesem i udziela mu rozporządzenia wyższego komitetu, które dokładnie wypełniane być powinny. W taki sam sposób rozszerza się stowarzyszenie dalej. 8) Przy tworzeniu wszystkich kółek przyjmuje się za stałą zasadę, że niższe kółka o składzie wyższych nie wiedzieć nie powinny. 9) Wszyscy członkowie zobowiązują się do posłuszeństwa rozporządzeniom wyższych komitetów. 10) Wszelka zdrada i nieposłuszeństwo na równi ze zdradą, będą jak najsurowiej karane. O trybie sądu i kary, zadecydował komitet narodowy rewolucyjny. 11) Każdy z członków związku wnosi miesięczną składkę (najmniej złp. 2) do kasy związku, na ręce swojego prezesa. 12) Przystępujący do związku zobowiązuje się formalnie przez podanie ręki przyjmującemu i powtórzenie za nim następującej roty:

„Przysięgam na wypełnianie obowiązków, jakie na mnie wkładają ustawy związku, na zachowanie najściślejszej tajemnicy i posłuszeństwo rozporządzeniom komitetu narodowego rewolucyjnego.“

II. Ustawa komitetu.

1) Komitet narodowy rewolucyjny składa się z osób pięciu. 2) Skład komitetu zmieniać się może tylko za zgodą generała Ludwika Mierosławskiego, jako odpowiedzialnego prezesa związku. 3) Postanowienia wydają się większością głosów. 4) Posiedzenia odbywają się periodycznie. 5) Członek dyżurny znajdować się musi nieustannie w miejscu urzędowania, dla załatwiania naglejszych interesów. 6) Trzech obecnych członków w razach nadzwyczajnych stanowią komplet prawomocny do wszelkich postanowień. 7) Komitet narodowy rewolucyjny dzieli się na wydziały: 1. prowincjonalny administracyjny; 2. administracyjny miasta Warszawy i policyi; 3. skarbu; 4. komunikacyi; 5. korespondencyi ze związkami innych prowincyi i zagranicą. 8) Dyrygujący wydziałami są wykonawcami uchwał zapadłych na posiedzeniach komitetu. 9) Komitet w pełnym komplecie, uważa się za trybunał rewolucyjny. 10) Mianuje i usuwa wszystkich urzędników organizacji. 11) Obowiązany jest składać miesięczny raport z czynności przydującemu stowarzyszenia, który zawiadamiać go będzie o wszelkich czynnościach zagranicznych. 12) Obowiązuje się w miarę możności wzmacniać fundusz żelazny legionowy. 13) Wszyscy członkowie obowiązują się do wzajemnej solidarności i tajemnicy. 14) Składają przysięgę na wierność zasadom związku, złamanie której uważanem będzie za zdradę stanu i jako taka karane. 15) Wydział polityczny administracyjny za granicą, pozostaje pod kierunkiem obyw. Jana Kurzyny, na którego ręce komitet przesła wszystkie korespondencye.

III. Instrukcja dla komitetów powiatowych.

1) Komitet narodowy rewolucyjny mianuje lub usuwa naczelników powiatowych. 2) Naczelnik powiatu dobiera sobie czterech gorliwych i poświęconych obywateli, którym przewodniczyć będzie jako prezes komitetu prowincjonalnego rewolucyjnego. 3) Ma na swoją dyspozycją wszystkich wtajemniczonych w powiecie, sam zaś podlega bezwarunkowo rozkazom komitetu narodowego rewolucyjnego przez pośrednictwo komisarza wojewódzkiego, któremu nieustannie winien zdawać sprawę ze swoich czynności. 4) Wyznacza lub usuwa okręgowych jako też naczelników miast drugiego rzędu, za których działania jest odpowiedzialny. 5) Utrzymuje kasę powiatową i przelewa z niej procent oznaczony do kasy głównej. 6) Składa przynajmniej raz na miesiąc jak najdokładniejsze raporty o stanie powiatu, mianowicie: 1. o liczbie i pozycyi socjalnej stowarzyszonych, jako też o środkach jakimi w chwili wybuchu rozporządzać mogą; 2. o ilości broni i materiałów wojskowych przysposobionych; 3. o stanie kasy powiatowej; 4. o wszelkich ważniejszych wypadkach jako też o ruchach wojsk nieprzyjacielskich, o postanowieniach i prześladowaniach najezdców, o usposobieniu między ludem i starozakonnymi, o wszystkich krokach i zamiarach czy to frakcyi kontrarewolucyjnej legalizującej, czy też panslawistycznej Wielopolskiego, czy też nakoniec o niewczesnych wyskokach demagogów i anarchistów wszelkiego rodzaju. 7) Jednem z pierwszych zatrudnień będzie wygotowanie a następnie dopełnienie wykazu statystycznego wszystkich miast i wsi powiatu. Przy wypełnieniu rubryk wykazu tego należy mieć wzgląd na miejscowość pod względem gospodarskim, przemysłowym i handlowym, jako też i na mieszkalców samych, których podzielić należy na trzy kategorie: a) gotowych do powstania, b) obojętnych i niezdecydowanych, c) kontrarewolucjonistów, pod jaką bądź nazwą i pretekstem występujących. Oprócz charakteru politycznego, podać należy pozycją socjalną ludzi. Nadto ile możności wykazać zasoby powiatu w kapitałach, czy też surowych materiałach wojennych, jak skóra, sukno, płótno, żelazo, konie itp., któreby w danym razie na rzecz powstania zarekwirowane być mogły. 8) Naczelnik powiatu postara się nałożyć podatek na nietajemniczonych pod jakim bądź pozorem i zarządzi wydobycanie kapitałów z wszelkich możliwych źródeł, których wynajdywanie i wyszukiwanie pozostawia się jego gorliwości. 9) Nakoniec, zajmie się urządzeniem komunikacyi dla przesyłek i korespondencyi związkowych i o spo-

sobie urządzenia takowych, komitet narodowy rewolucyjny zawiadamić będzie.

Warszawa, dnia 18. Października 1862.

Centralny narodowy komitet.

Zważywszy: 1) że tylko energiczne zespolenie wszystkich sił i zasobów narodu, dostarczy nam możność wytrzymać coraz to gorętszej walki z najazdem, który wyteża przeciwko nam całą potęgę swojej zcentralizowanej organizacji; 2) że przeciw ostatnim wysileniom i wyjątkowej dzisiaj energii najazdu nieruchomości i sum hipotecznych. Art. III. Osoby nie posiadające nieruchomości ani też kapitałów ulokowanych, zapłacić mają od dochodu rocznego 5 od sta. Art. IV. Jeżeli w obliczaniu dochodów zachodzić będzie trudność ściślejszej nad nim kontroli, w takim razie przyjmuje się za normę roczna opłata komornego, która uważać się ma w Warszawie za $\frac{1}{3}$ a w miastach prowincjonalnych za $\frac{1}{3}$ całorocznego dochodu. Art. V. Osoby posiadające majątek ruchomy lub nieruchomy, a oprócz tego mające jeszcze inne źródła dochodów, podatek narodowy opłacą oddzielnie od dochodu. Art. VI. Pobór podatku uskutecznia się przez urzędników organizacji, umyślnie do czynności tej wyznaczonych, i w wyłącznie ku temu celowi wydane upoważnienia opatrzonych. Wyznaczeni urzędnicy do zbierania podatku, opatrzeni będą kontrybucyjnym kwitem cent. nar. kom. którego jedna połowa odcięta i kontrybucyjowi wręczona a druga z wyrażeniem odebranej sumy wraz z pieniędzmi do kasy głównej jako dowód przesłana zostanie. Art. VII. Termin wniesienia narodowego podatku naznacza się na dzień 10. Listopada r. b.

Rosya.

Zamieściliśmy wczoraj pierwszą część zasadniczych prawideł dotyczących się organizacji sądownictwa, które mają być rozwinięte kiedyś w statucie organizujący władze sądowe. Zanim podamy drugą część tych prawideł zasadniczych, według których ma być ułożony kodeks postępowania sądowego kryminalnego, musimy jeszcze zamieścić w streszczeniu ostatni rozdział pierwszej księgi prawideł mówiący o urzędnikach stojących przy sądach.

Za takich uważają zasady rosyjskie: 1) woźnych, 2) adwokatów nazywanych w tych zasadach zaprzysiężonymi pełnomocnikami; 3) aplikantów czyli kandydatów do urzędów sądowych; 4) notaryuszów. Nierozumimy postanowienia w jednej kategorii płatnych sług sądowych tj. woźnych, z adwokatami czyli przysiężonymi pełnomocnikami i notaryuszami zdaje się, że przez to chciano poniżyć stan adwokatów i notaryuszów, któremu dotychczas rząd rosyjski bytu w swym państwie odmawiał uważając go za niebezpieczny dla siebie, gdyż złożony z ludzi znających wszelkie ustawy o niezależnych od rządu.

Prawidła zasadnicze oznaczają najprzód zakres czynności przysięgłych pełnomocników, iż w trybunałach cywilnych zastępują przed sądem strony prawujące się, odpowiednio pełnomocnictwu jakim są opatrzone, a w sprawach kryminalnych mają bronić obwinionych, będąc wezwanemi do takiej obrony albo przez samych obwinionych albo przez prezesa trybunału. Następnie prawidła oznaczają jakie kwalifikacye powinni posiadać pełnomocnicy przysięgli a mianowicie: iż powinni mieć najmniej 25 lat, złożony świadectwa ukończenia nauk w uniwersytetach lub w szkołach wyższych i zdania egzaminu z nauksądowych, oraz świadectwa z pięcioletniej służby w sądownictwie lub jako pomocnicy przysięgłych pełnomocników. Uczynić tu musimy uwagę, iż te prawidła zasadnicze, żądają daleko większych kwalifikacyi od przysięgłych pełnomocników, których stawiają w jednej kategorii z woźnymi, niżeli od prokuratorów, sędziów i prezesów sądów. Dalej prawidła zasadnicze stanowią, iż w każdym okręgu sądowym przysięgli pełnomocnicy wybiorą ze swego grona radę, która ma obowiązek czuwania nad wszystkimi przysięgłymi pełnomocnikami w tymże okręgu, a w razie przekroczenia, dawania im napomnień, zawieszania w obowiązkach, wykreślenia z listy i zarządzania przeciwko nim procesów. Dozwolone jest także stronom żądać wynagrodzenia od pełnomocników przysiężnych, jeżeli ci zaniebają powierzone sobie sprawy, a w razie złej woli, mogą im wytaczać proces kryminalny.

Aplikantami czyli kandydatami do urzędów sądowych mogą być mianowani ci którzy ukończyli wyższe szkoły, a zostają oni pod dozorem prezesa sądu.

Co się tyczy notaryuszów; prawidła zasadnicze w art. 81 stanowią iż w stolicach powiatów i gub. będą notaryusze zajmujący się pod dozorem sądów, spisywaniem aktów kupna i sprzedaży, cesyi i różnych zobowiązań. Obowiązki i czynności notaryuszów mają być określone oddzielną ustawą.

Druga księga prawideł zasadniczych stanowi zasady kodeksu postępowania sądowego kryminalnego. Podamy tu ważniejsze artykuły dosłownie, inne w streszczeniu.

I. Przepisy ogólne.

1. Nikt nie może być karany za zbrodnie lub występki, nim zostanie skazany na karę wyrokiem sądu właściwego. Uwaga: Władza wykonawcza w porządku przepisany przez ustawy przedsięwzięć środki dla zapobieżenia i tłumienia zbrodni i występki. (Powyższy przepis, iż każdy winien być sądzony przez sąd właściwy a karany tylko za wyrokiem, jest już od dawna ogłoszony we wszystkich państwach a zastosowany w wielu; rząd rosyjski teraz go dopiero w teorii uznaje; w rze-

czywistości zaś obowiązującym kodeksem, rząd rosyjski jeżeli się nie zmieni sam w systemie samowolności, chcąc zastosować swój system w sądownictwie, ogłosi stan wojenny i znów sądy wyjątkowe sądzić, a raczej bez sądu skazywać będą jak to się tam dzieje i działo. P. R. Cz.)

2. Śledztwo przeciwko winnym zbrodni lub występku, są rozpoczęte i prowadzone przez władze wyznaczone, wyjąwszy przypadki oznaczone przez ustawy, w których śledztwa te mogą być rozpoczęte jedynie na skargę prywatną.

3. Władza oskarżająca jest odłączoną od władzy sądu.

4. Władza oskarżająca t. j. wysledzająca zbrodnie i ścigająca winnych, należy do prokuratorów.

5. Władza sącząca t. j. rozpoznająca sprawy kryminalne i wydająca wyroki, należy do sądów; bez żadnego mieszania się władz administracyjnych.

6. Wyrok może być wydany jedynie gdy dowody w śledztwie przygotowanymi zebrane, będą rozpoznane i sprawdzone na posiedzeniu sądownym.

7. Posiedzenia sądów będą publiczne, wyjąwszy przypadki oznaczone przez ustawę.

8. Teoria dowodów uzasadnionych jedynie na formie, jest zniesiona. Zasady co do ważności dowodów sądowych winny jedynie przewodzić w oznaczeniu winy lub niewinności obwinionych, według wewnętrznego przekonania sędziów, uzasadnionego na wszystkich okolicznościach wyjaśnionych przez bieg śledztwa i instrukcji sądowej.

9. Wyrok winien albo potępić albo uwolnić zupełnie obwinionego. Wzbronione jest pozostawiać go w stanie podejrzenia.

10. W sprawach dotyczących się zbrodni i występku na któreznaczona jest kara pozbawienia praw cywilnych, utraty części lub całości praw i przywilejów specjalnych, oznaczenie winy lub niewinności obwinionych należy do asesorów przysięgłych. Zasada ta nie jest jednak zastosowalna do zbrodni. (Wiadomo, że w Rosji wszelkie prawie przestępstwa polityczne podciągane można pod zbrodnię stanu, a każdy czyn nie podobający się rządowi uważać za przestępstwo polityczne. P. R. Cz.)

11. Żadna sprawa nie może być sądzona w więcej instancjach, jak w dwóch.

12. Wszystkie sądy są obowiązane w sądownictwie stosować się ściśle do ducha ustaw obowiązujących. Jest wzbronione zawiesić wyrok w jakiej sprawie pod pozorem niedostateczności, ciemności lub sprzeczności w ustawach. Przekraczający to prawo, są odpowiedzialni tak samo jak popełniający przestępstwo.

13. Jest i pozostaje zniesioną rewizja urzędowa wyroków na mocy ustawy.

14. Wyroki w ostatniej instancji mogą być jedynie unieważnione w porządku kasacyjnym.

II. O kompetencji sądów,

15. Wszelkie przekroczenie ustaw winno być przedmiotem śledztwa w miejscu w którym jest popełnione, i sądzone przez sąd w którego okręgu to miejsce znajduje się.

16. W razie związku zbrodni i występku, sprawa winna być sądzona przez sąd powołany do rozpoznawania najważniejszej z tych zbrodni.

17. Rozróżnienie kompetencji odpowiednio położeniu socyjalnemu, jest zniesione.

18. Sprawy dotyczące się zbrodni i występku, które nie są wyjęte z pod ogólnej jurysdykcji przez specjalne ustawy, sądzone są przez sędziów pokoju, przez zgromadzenia ich, przez sądy okręgowe, przez izby sądowe i przez departamenta kasacyjne senatu rządzącego.

19. Sędziowie pokoju rozpoznają: 1) zbrodnie i przestępstwa małej wagi, pociągające za sobą nagane, karę pieniężną nie przechodzącą 300 rubli, albo karę pieniężną nie przechodzącą 3ch miesięcy. 2) Sprawy dotyczące się zbrodni i przestępstw, względem których śledztwo może być jedynie przedsięwzięte na skargę stron obrażonych, i które mogą się skończyć przez pojednanie. 3) Sprawy o kradzież, oszustwo, defraudację leśną, przywłaszczenie sobie rzeczy znalezionych i inne występkę popełnione przez osoby spokojne, a co pociąga za sobą zamknięcie w domu pracy i poprawy.

20. Zbrodnie i występkę pociągające za sobą wzbronienie handlu i przemysłu, zamknięcie zakładów handlowych lub przemysłów, nie należą bynajmniej do kompetencji sędziów pokoju.

21. Sądy okręgowe rozpoznają wszystkie zbrodnie i przestępstwa, które nie należą do kompetencji sędziów pokoju.

22. Izby sądowe rozpoznają: 1) Wszelkie sprawy w apelacji i skargi przeciw wyrokom wydanym przez sądy okręgowe. 2) Sprawy rozpoczęte w izbach sądowych według procedury specjalnej a dotyczące się zbrodni stanu oraz zbrodni i występku popełnionych w sprawowaniu urzędu publicznego.

23. Departamenta kasacyjne senatu rządzącego rozpoznają: 1) Sprawy w apelacji i skargi przeciw wyrokom wydanym w ostatniej instancji zaskarżonym z powodu widocznego pogwałcenia ducha ustawy. 2) Żądania rewizji wyroków, które już nabyły moc ustawy, a to na mocy nowo znalezionych dowodów i nowo wykrytych okoliczności. 3) Sprawy dotyczące się zbrodni i występku popełnionych w służbie publicznej, których sądownictwo jest przydzielone departamentom kasacyjnym według specjalnej procedury.

Francya.

Paryż, 1. Listopada. — Monitor zamieszcza dziś urzędowe wiadomości z Vera Cruzu z d. 1. Października. Generał Forey wylądował tam w dniu 25. Września i uroczystie wjechał do miasta. Po przeglądzie wojska, przemówił do tegoż patriotycznie i przypomniał mu cel wyprawy. Gdy spostrzegł, że na ratuszu niemasz chorągwi meksykańskiej zawieszanej, wydał rozkaz, aby ją tam zatknęto, aby lud wiedział, że z nim Francuzi wojny nieprowadzą, tylko przeciw garstce ludzi, którzy

depcą prawa narodów i rządzą krwawym postrachem, sprzedając części kraju jak szmaty pogranicznym państwom. Jeżeli Francya występuje, to nie dla korzyści, ale na korzyść kraju popadłego w anarchię. Przypominajcie sobie, że gdzie Francya chorągiew powiewa, czy to w Ameryce, czy w Europie zawsze reprezentuje sprawę ludów i cywilizacji. Następnie utworzył Forey radę gminną zwaną z hiszpańska ayuntamien-to, z ludzi posiadających zaufanie kraju i przychylnych Francji i znanych z uczciwości. Monitor pomija milczeniem, o oddaleniu przez Foreya generała Almontego, i zniesieniu przez niego wydanych rozporządzeń.

— W d. 4. Października postanowił Forey wyruszyć do Orizaby. Szczególniej troszczył się o dowóz żywności.

— Dr. Nelaton wrócił do Paryża od Garibaldeggo. Wyraża się pomysłnie o stanie zdrowia Garibaldeggo. Siecle i Opinion Nationale wysłały swym kosztem cudowną doktorkę, panią Plagnot do Garibaldeggo. Ona się zna specjalnie na ranach od postrzałów lub cięć szablowych i umie zapalać usmierać.

— Pan Ganesco naczelny redaktor Courr. du Dimanche, kupił Journal de Francfort.

Włochy.

Rzym, 23. Październ. — Otrzymało tu wczoraj z Paryża poufne dyplomatyczne wiadomości i szczegóły dotyczące zmiany ministerium, które, jak tu utrzymują, mają być prawdziwe. We środę 15. Październ. wszyscy ministrowie zgromadzeni byli w zamku St. Cloud gotując się do rady, kiedy cesarz wszedł i rzekł do nich: »Panowie, rada się dziś nie odbędzie; czas zdobyć się już na postanowienie; rozprawiać zaś nie warto, gdyż spory do niczego nie prowadzą jak tylko do straty czasu i niepotrzebnego rozjątrzenia. Zamiast tedy się spierać, przełożę wam to, co postanowiłem rozmawiając z każdym z was osobno.« To mówiąc odprawił wszystkich i pozostał sam na sam z panem Thouvenelem, z którym miał konferencję, która trwała 7 kwadransów. W konferencji tej cesarz wyrzucił ministrowi, iż on i margrabia Lavalette obadwaj przesadzili swe instrukcje i niepojęli myśli jego, która na tem zawisała, iżby Rzym został na wieczne czasy niepodległą od królestwa Włoskiego katolicyzmu stolicą. »Obadwaj natomiast takeście działali, — dodał, — jak gdyby wieczne miasto mogło kiedykolwiek do króla włoskiego należeć.« Pan Thouvenel przerwał oświadczać, iż jeżeli on i margrabia Lavalette nie zrozumieli należycie JCMości, byli obaj gotowi podać się do dymisy: »Nie idzie o to, — odparł cesarz, — ażeby wiedzieć, czy jesteście lub nie gotowi do ofiarowania dymisy waszej; ja sam uważam, że pozostać dłużej nie możecie i żeście ustąpić powinni.« Napoleon dodał kilka przyostre wyrazów o margrabi Lavalette i rzekł, iż pojąć nie jest w stanie, jak mógł proponować ojcu św. układy z królem włoskim tego samego dnia, w którym parlament turyński obwoływał po raz trzeci Rzym stolicą Italii. Dla złagodzenia jednak tego tłumaczenia przykre, jak łatwo pojąć, dla p. Thouvenela, i w ciągu którego cesarz się wyrażał jako pan wszechwładny, ogłoszony został ów uprzejmy list cesarski do odprawionego ministra, gdzie mu wynurza swe zadowolenie i oddaje sprawiedliwość wysokim jego zdolnościom, warując sobie na później korzystanie z onych. Pan Thouvenel opuszczając ministerium radził panu Nigra, z którym miał tak serdeczne stosunki, aby się nie oddawał smutkowi, aby raczej dodawał otuchy rządowi swemu, albowiem cesarz będzie znowu wkrótce starał się o zgodę między papieżem a królestwem Włoskiem, lecz nie długo się przekona, iż tego rodzaju usiłowania na nic się nie przydadzą, i zniechęcony znowu odmowami Rzymu, znużony jego nieużytością i uporem, obrażony szorstkiem obejściem się papieża i kardynała Antonellego, napowrót ku Włochom się przychyli i uzna wówczas niezbędną oddanie im stolicy, bez której jedność włoska jest jak ciało bez głowy. Pan Drouin de Luhs powtarza, iż we wszystkich bieżących kwestjach zgadza się całkiem z cesarzem.

W tutejszym urzędowym świecie twierdzą, iż nie idzie już o proste utrzymanie statu quo, i że w cieniu gabinetów wykluwają się swolna projekta dalej sięgające. Nie byłoby wielkiej trudności do uwierzenia temu, gdyż w Czerwcu jeszcze pisałem do was o planie, jaki cesarz piastował in petto, a do którego niniejsze zmiany są tylko zdaniem mojem zbliżającym krokiem. Słyszałem wówczas z ust znakomitego zagranicznego męża stanu następne wyrazy, które mnie swoją paradoksalnością uderzyły: »Jeżeli plan cesarski, który wielki spotyka opór ze strony rady ministrów, przeprowadzonym być zdoła, papież więcej odzyska niż utracił.« Słowa te w Czerwcu wyrzeczone przez człowieka, który dokładniej niż siła innych mógł być uwiadomiony o tem, co się w przyszłości święciło, a nawet ex officio winien się był zajmować tym przedmiotem, utkwiły głęboko w mojej pamięci pomimo sfinksowej zagadkowości. Czas się staje swolna Edypem tej zagadki, a że nigdy mnie zdania i polityczne aksjomata rzeczzonego męża niezawiodły, więc i tą razą niedaleki jestem mniemania, że pod zasłoną statu quo, jak pod szkłem inspektów dojrzewa przez zimę owoc nowej Włoch reorganizacji. Zresztą w wysokich tutejszych kołach najbliższych będących źródłem, z kąd publiczność czerpać nie jest w stanie, często i gesto przygrywiają ku temu, w sposób twierdzenia, nie już tylko przypuszczenia. Cz.

Króól. loterya w Berlinie.

Berlin, 3. Listopada. — W dalszym ciągu 4ej klasy 126. król. loteryi klasycznej padła główna wygrana 20,000 tal. na nr. 37,358. 1 wygr. 5000 tal. na nr. 19,636. 1 główna wygrana 10,000 tal. na nr. 29,338. 3 wygrane po 5000 tal. na nr. 4324. 14,396 i 43,112. 4 wygr. po 2000 na nra 10,215. 46,711. 53,286 i 93,710.

49 wygrane po 1000 tal. na nra 1716. 5102. 5504. 6102. 8674. 11,185. 11,420. 16,035. 17,207. 17,694. 24,805. 25,499. 29,110. 32,180. 32,727. 32,940. 37,615. 39,008. 39,469. 39,843. 40,936. 44,904. 45,472. 48,149. 49,292. 51,643. 51,731. 51,815. 54,212. 64,826. 65,036. 66,113.

66,518. 69,273. 71,879. 71,909. 74,902. 75,150. 76,816. 78,083. 78,601.
80,500. 80,872. 83,014. 83,178. 83,625. 87,916. 88,546 i 89,495.

48 wygrane po 500 tal. na nra 1001. 7938. 9047. 11,062. 16,433.
18,449. 18,717. 18,954. 20,226. 22,548. 24,150. 26,584. 27,019. 30,044.
32,445. 33,587. 34,458. 36,025. 37,100. 39,782. 40,757. 41,503. 42,044.
44,784. 45,872. 46,179. 48,861. 51,321. 52,016. 52,644. 53,261. 60,485.
63,192. 68,182. 68,795. 69,063. 71,280. 71,836. 77,068. 82,774. 84,626.
85,061. 85,274. 86,103. 88,168. 89,449. 93,683 i 94,815.

68 wygrane po 200 tal. na nra 123. 693. 1512. 4077. 9193. 9846.
13,221. 13,473. 13,872. 15,177. 15,866. 18,631. 18,818. 19,116. 19,344.
22,622. 22,922. 23,962. 24,022. 28,714. 29,565. 31,202. 31,706. 31,953.
32,335. 32,898. 33,576. 33,938. 34,189. 34,501. 34,637. 38,608. 39,378.
40,700. 41,745. 43,846. 44,803. 45,452. 46,463. 47,372. 48,548. 49,724.
52,793. 55,028. 60,383. 61,874. 63,563. 63,877. 64,383. 66,566. 66,856.
67,792. 67,854. 68,922. 72,475. 76,302. 79,966. 81,541. 81,554. 82,825.
83,573. 86,532. 87,093. 89,834. 93,379. 93,515. 94,444 i 94,835.

Przybyli do Poznania dnia 3. Listopada.

POD ZŁOTYM ORŁEM: Marcus z Srody, Mehlich z Miłostawia, Lewandowski z Wrzesni, Gellert z Gostynia.
POD TRZEMA LILIAMI: Albitius z Wągrówca, Marski z Ostrowa, Bennowitz z Gniezna, Cronheim z Wschowy, Basch z Zgorzelic.
HOTEL KRUGA: Stahl z Trzemeszna, Engelmann z Wschowy, Bomb z Kostrzyna, Appelbaum z Polajewa, Appelbaum z Fürstenwalde, Appel z Eddighausen.

OBWIESZCZENIE.

Przy losowaniu 4% poznańskich obligów miejskich, wydanych na mocy najwyższego Przywileju z dnia 10. Października 1853. r. wyciągnięto następujące Numera:

Litt. A. Nr. 34. po 500 Tal.
» B. Nr. 44. 120. 214. po 100 »
» C. Nr. 145. 150. 187. 251. 332.
345 396. po 50 »
» D. Nr. 116. 189. 363. 408. 581.
586. 1048. 1054. 1268.
1293. po 25 »

Walutę tych obligów odebrać można po dniu 1. Stycznia r. p. z naszej kasy kamlaryjnej.

Z dawniej wylosowanych obligów nie zaprezentowano dotąd Numerów:

Litt. B. Nr. 5. 19. 78. 139. 142.
148. 155. 308. 316. po 100 Tal.
» C. Nr. 143. 146. 239. 382. 409. po 50 »
» D. Nr. 680. 704. 705. 861. 881.
884. 936. 945. 955. 983.
1064. 1135. 1169. 1243.
1250. 1252. po 25 »

przypominamy więc właścicielom tychże powtórnie, aby walutę za obligi te poodbierali, ponieważ znajduje się ona w depozycie, nie przynosząc prowiży.

Poznań, dnia 3. Listopada 1862.

Magistrat.

Co tylko opuścił prasę:

KALENDARZ POLSKI I GOSPODARSKI

dla

Wielkiego Xięstwa Poznańskiego
na rok Pański 1863.

Tuzin 2 Tal. 25 Sgr., pojedynczo 10 Sgr.
Poznań, w Październiku 1862.

W. Decker i Spółka.

Księgarnia N. Kamińskiego i Spółki w Poznaniu (w Bazarze) odebrała i poleca:

Studia historyczne nad rewolucją francuską 1789. tłumaczenie z francuskiego. 3 tomy 4 15

Helmolda kronika sławiańska z XII wieku przełożona z języka łacińskiego na polskie 20

Dangel Zygm. Ogólne zasady ekonomii politycznej. Tom I. 1 20

Hugo Wiktor. Nędznicy. Tom VI. Cwerciakiewiczowa Lucyna 365 obiadów za 5 złotych z dodaniem 120 obiadów postnych 25

Plebański Dr. Lekeya wstępna Metodologii i Encyklopedii nauk akademickich 7 6

Liguori Alfons de. Droga do zbawienia 20

Dutkiewicz W. O prawach wierzycieli. 10

Do skompletowania Biblioteczki ludowej nadeszły:

Gawarecki Zygm. Włóścianin polski czyli gospodarstwo wiejskie dla

użytku mniejszych gospodarstw	Tal. Sgr. P.
Kamiński Stanisław. Chłop polski i jego gawędy w dosłownem orzeczu ludu naszego	1 5
Częstochowa	20
Kontrymowicz. Powieści dla ludu. Osiecki Józef X. Podarek dla ludu wiejskiego	1 6
Rozmaite gądkii powiastki III. książka	6
Mrówka Łukasz. Podarunek dla ludu naszego. Podania, powiastki, pieśni i bajki	10
Franek z Wielkopolski Kubus sierotka	7 6
Kamocka Józefa. Książka do nabożeństwa dla chłopców wiejskich	4
— Książka do nabożeństwa dla dziewcząt wiejskich.	6
J. I. Kraszewski. Świat i ziemia. Ks. I.	4 6
	5

Przegląd miesięczny

Banku prowincjonalnego akcyjnego
W. X. Poznańskiego.

Activa.

Pieniądz bity.	338,780 Tal.
Banknoty pruskie i bilety kasowe	6,620 »
Weksle	1,677,850 »
Remanenta lombardu	251,810 »
Effekta	5,320 »
Kamienica i rozmaite pretensye	98,600 »

Passiva.

Noty w biegu będące	929,660 Tal.
Pretensye od korespondentów.	44,660 »
Depozyta przynoszące procent z 2 miesięcznym wypowiedzen.	287,910 »

Poznań, dnia 31. Października 1862.

Dyrekcya.

Hill.

Wydzierzawienie Dóbr.

Dobra **Jeżewskie** położone w powiecie Sremskim, mają być od Sw. Jana 1863. r. na dwie dzierzawy puszczone:

1) folwark **Jeżew** i **Frasunek** mające 3815 mórg.

2) **Jawory** i **Liz** 1502 morgi.

Mający chęć dzierzawienia zechcą się zgłosić do **Waleryana Chrzczanowskiego** w **Rogalinie**

Pełnomocnika Hr. **R. Raczyńskiego**.

5 Tal. nagrody.

Zginęła harcica czarna, z białą przepaską na szyi i białymi znakami na sznupie, pod brzuchem, wabiąca się **Zmija**. Kto taką odwa w **Rogalinie** pod **Kurnikiem** lub w **Domakowach** pod **Grodziskiem**, odbierze powyższą nagrodę.

HOTEL WROCLAWSKI: Weidemann z Ramebach, Godel i Schwandke z Barsdorf.
Z dnia 4. Listopada.

BAZAR: Swinarska z Buskowa, hr. Mielżyński z Kazmierza, Budziszewski z Xłaza, Wilkoński z Chwalibogowa, Bronikowski z Wilkowa, Radoński z Niulina, Gratkowski z Litwy. Jezierski z Ruszkowa.

MYLIUSA HOTEL DREZDEŃSKI: Lewy z Inowrocławia, Lewin z Nakła, Mankiewica z Leszna, Rosenberger i Oelsner z Hamburga, Plesner z Wrocławia, Norden i Pintus z Berlina.

BUSCHA HOTEL RZYMSKI: Behrens z Głogowa, Voss z Krefeld, Kohl a Htle, Weidemann z Odenkirchen, Stern z Frankfurtu n. O., Overlack z Wrocławia, Lanizary z Bremy, Cohn z Hirschberga, Gerlach z Brukseli. Güntermann z Akwisgranu, Moll z Leszna, Weinschenk z Schwabach, Wyganowska z Polski, Jobsch z Szubina, Honradt z Lüttich.

HOTEL DU NORD: Unrug z Szalaw, hr. Gutakowski z Warszawy, Rożański z Padniewa. OEHMIGA HOTEL FRANCURKI: hr. Skarzyński z Polski, v. Siebrand z Sumiswald, Lamoen z Winterthur, Güllich z Anterlachen, Jaffe z Berlina.

POD CZARNYM ORŁEM: Grabski z Polski, Zablonk z Mieszkowa, Szczepański z Brzezia. STERNA HOTEL EUROPEJSKI: hr. Mycielski z Chociszewic, Bojanowski z Krzekotowic, Kierski z Pobórki, Michalski i Łozyński z Polski, Łaszczynska z Grabowa, Schlarbaum z Gniezna, Heinzelmann z Królweca.

HOTEL PARYSKI: Sławska z Gogolewa, Werdermann z Nieświastowic, Kosmowski z Ruszkowa, Kinzel z Berlina, Bukowski z Srody, Skoraszewski z Wysoki, Prusimski z Sarbi, Syeliski z Kleparza, Szeliski z Orzeszkowa.

HOTEL BERLINSKI: Szczepański z W. Gutów, Rosenbaum z Chodzieża, Bienwald z Pleszewa, Hautz z Kolatek, Bartelsen z W. Staroleki.

EICHENER BORN: Schmidt z Gdańska, Pfeiffer z Kalisza, Lichteberg i Bierman z Sremu.

POD BARANKIEM: Allard z Rudla, Stegemann z Wrocławia.

W MIESZKANJU PRYWATNEM: ks. Łukasiewicz z Osiecznej, św. Narcin nr. 13.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 1. Listopada 1862.

Zyto (wępel po 25 szefli) słabo się trzyma w cenie. Na Listopad 41 $\frac{1}{4}$ pl., na Listopad Grudzień 40 $\frac{1}{2}$ list. $\frac{1}{4}$ pien., na Grudzień Styczeń 40 $\frac{1}{4}$ list. 40 pien., na Styczeń Luty 40 $\frac{1}{4}$ list. 40 pien., na Luty Marzec 40 $\frac{1}{4}$ list. $\frac{1}{6}$ pien., na wiosnę 40 $\frac{1}{3}$ pl.

Okowita (beczka 8000 kwart Trallesa) jak żyto. Wypowiedziano 24,000 kwart. Na Listopad 13 $\frac{3}{4}$ pl., na Grudzień 13 $\frac{1}{2}$ pl., na Styczeń 14 pl., na Luty 14 $\frac{1}{4}$ list. $\frac{1}{6}$ pien., na Marzec 14 $\frac{3}{12}$ list. $\frac{1}{3}$ pien., na Kwiecień 14 $\frac{1}{2}$ list. i pien.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 3. Listopada.

Pszenica 64—75 tal.
Zyto na Listopad 48 $\frac{5}{8}$ — $\frac{1}{2}$ tal., na Listopad Grudzień 47 $\frac{1}{4}$ —47 tal., na wiosnę 45 tal.

Jęczmień wielki i mały 35—41 tal.

Groch do gotowania i na pastwę 49—58 tal.

Oléj rzepiowy na Listopad 13 $\frac{3}{8}$ —13 $\frac{3}{4}$ tal., na Listopad Grudzień 13 $\frac{11}{24}$ — $\frac{2}{3}$ tal., na Kwiecień Maj 13 $\frac{3}{12}$ tal.

Oléj lniany 14 tal.

Okowita na Listopad i Listopad Grudzień 14 $\frac{2}{3}$ tal., na Grudzień Styczeń 14 $\frac{2}{3}$ tal., na Styczeń Luty 14 $\frac{11}{12}$ tal., na Luty Marzec 15 $\frac{1}{6}$ tal.

na Kwiecień Maj 15 $\frac{1}{2}$ tal.

Kurs giełdy Berlińskiej.

Dnia 3. Listopada 1862.	Sto- pa- pCt.	Na pr. kurant	
		papie- rami.	gotowi- zną.
Pożyczka rządowa dobrowolna.	4 $\frac{1}{2}$	—	102 $\frac{1}{2}$
„ z roku 1859.	4 $\frac{1}{2}$	—	107 $\frac{1}{2}$
„ z roku 1856.	4 $\frac{1}{2}$	—	102 $\frac{1}{2}$
„ z roku 1853.	4	—	99 $\frac{3}{4}$
Oblig długi skarbowego	3 $\frac{1}{2}$	—	91 $\frac{1}{8}$
dito Marchii Elektoralnej i Nowej	3 $\frac{1}{2}$	—	90 $\frac{3}{4}$
dito miasta Berlina.	4 $\frac{1}{2}$	—	102 $\frac{3}{4}$
dito	3 $\frac{1}{2}$	89 $\frac{3}{4}$	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej	3 $\frac{1}{2}$	—	92 $\frac{1}{8}$
dito	4	101 $\frac{3}{4}$	—
dito Pruss Wschodnich	3 $\frac{1}{2}$	89 $\frac{3}{8}$	—
dito Pomorskie	3 $\frac{1}{2}$	—	94 $\frac{3}{4}$
dito	4 $\frac{1}{4}$	—	101
dito W. X. Poznańskiego	4	—	—
dito W. X. Poznańskiego	3 $\frac{1}{2}$	—	99
dito W. X. Pozn. (nowe)	4	—	98 $\frac{3}{4}$
dito Szląskie	3 $\frac{1}{2}$	—	95
dito Pruss Zachodnich	3 $\frac{1}{2}$	—	88 $\frac{3}{4}$
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	99 $\frac{1}{8}$
Obligacje miejskie II. Em. Pozn.	4	—	98
Obligacje prowincjalne Poznańskie	5	—	—
Papiery banku prow. Poznańskiego	—	—	98 $\frac{3}{4}$
Loisidory	—	—	110
Akcyje kolei żelazn. Starogr. Pozn.	4	—	110

Stan Termometru i Barometru, oraz kierunek wiatru w Poznaniu.

Dzień	Stan termometru		Stan barometru.	Wiatr.
	najniższy	najwyż.		
27. Pazdz.	+ 6, 2 $\frac{0}{10}$	+ 10, 0 $\frac{0}{10}$	27, 11, 8,	Poł. zach.
28. „	+ 2, 8 $\frac{0}{10}$	+ 9, 5 $\frac{0}{10}$	27, 11, 3,	Zachodni
29. „	+ 1, 2 $\frac{0}{10}$	+ 10, 0 $\frac{0}{10}$	27, 10, 3,	Zachodni.
30. „	+ 0, 0 $\frac{0}{10}$	+ 10, 0 $\frac{0}{10}$	27, 10, 0,	Półn. wsch.
21. „	+ 6, 6 $\frac{0}{10}$	+ 10, 4 $\frac{0}{10}$	27, 11, 6,	Wschodni
1. Listop.	+ 5, 5 $\frac{0}{10}$	+ 10, 2 $\frac{0}{10}$	27, 11, 8,	Wschodni
2. „	+ 2, 2 $\frac{0}{10}$	+ 7, 3 $\frac{0}{10}$	28, 0, 3,	Poł. wsch.